

בראיון הראשון לעיתונות אחרי

ה"מישפט" המשודר הצהיר קורט ולדהיים באוזני דפנה ברק:

מן באורח לא-פורמלי, וסירב. כריסטיאן מיהר לנמק: "המישפט הזה הוא יותר מישפט של כלי-תיקשות פרטי. זה נועד להכניס כסף לאנשים מסויימים, לבדר אנשים אחרים... זה מיבצע פרטי. נשיא-מדינה אינו יכול להישפט לפי חוקי מדינה אחרת. זה בכלל בלתי-אפשרי".

נזכרתי שבעת שראיינתי את ולדהיים לפני חודשיים בווינה (ה' עולם הזה 30.3.88), שב וחזר המו"ט: "אין זאת גישה נכונה, להיכנע ללחץ! ולדהיים הסביר לי אז שוב ושוב, ונשמע כמדקלם, שלא יתפטר טר תחת לחץ כבד, וככל שיפעילו עליו לחץ מאסיבי יותר - יהיה זה פחות נכון מצידו לפרוש מתפקידו בטרם עת.

לעזרתו גייס אז את אמנותו, מצפוני והעם האוסטרי: "... אילו הייתי מתפטר, העם היה אומר: מה

ני מקווה שעכשיו יפסיקו לרדוף אחרי. פסק-הדין הוא הוכחה נוספת לכך שאין רא"ייה שהייתי מעורב בפישעי-מיל-חמה, או שעשיתי משהו נורא בעת שריתי בצבא הגרמני. לא התנדבתי לשרת שם!" כך הגיב נשיא אוסטריה, קורט ולדהיים, לפנייתי ביום השני בלילה - יממה אחר "המישפט" הטלוויזיוני שהוציא אותו "זכאי".

ולדהיים וכריסטיאן דוברו חזרו זמן קצר לפני שיחה זו מביקורם בסעודיה. הביקור, שהתחיל במוצ"א-השבת - יממה לפני שידור "המישפט" - ושהסתיים ביום הש"ני בערב - יממה אחרי השידור - עורר נחושים, כאילו ברח ולדהיים מהזרקורים הבלתי-נעימים לטובת אחת המדינות היחידות המוכנות לארח אותו, ואף על-פי כל כללי הפרוטוקול.

משהעזתי לקשור בין שני האי-רועים - הביקור והשידור - הכיחיש ולדהיים בתוקף: "לא, לא, מה פתאום יש קשר בין הביקור בערב-הסעודית לבין השידור? זהו נסיגה שתוכננה לפני זמן רב, ואין לכך שום קשר לשידור!". הביקור אכן העסיק את הנשיא

במדיונה דוני אדם סכין לעוגה

הנאשמת סיפרה כי
הסכין בארנקה היה
עבור עוגות.

השופטת שרה גדות ביקשה מהנאשמת שושנה ברזילי לקום על רגליה. אשה שחרחרת שזופה מאוד, לבושה שימלה חומה, עמדה מאחורי דוכן הנאשמים. השופטת קראה לה את כתב-האישום, שבו נימנו העבירות שבהן היא נאשמת.

"ביום 14.9.86, בבית-המעצר באכור כביר, גרמת נזק לציוד כאשר שברת מגש-אוכל. האם את מודה?" שאלה השופטת.

"לא!" ענתה שושנה ברזילי, "אני לא מודה. המגש החליק לי מהיד".

"למחרת", המשיכה השופטת, "תקפת את השוטרת מול ככר בדחיפות ובשריטות. נכון?"

הנאשמת הכחישה גם זאת. "זה לא נכון. לא תקפתי, היא משכה אותי לבידור והתנגדתי. אני אומרת את האמת. אם אני עושה משהו, אז אני מודה!".

"פרט-האישום האחרון הוא נשיאת סכין ארוך כ"24.5.88, בשעה 3.45 לפנות בוקר. האם את מודה?" שאלה השופטת.

הנאשמת אמרה כי רצתה לשכור דירה, ולכן היה בארנקה סכין ללחם. "אני גם השתמשתי בו כדי לפרוס עוגה", אמרה לשופטת.

השופטת הצליחה רק במאמץ לכוון בוש את חיוכה. "אני מבינה שבדירה צריך סכין, אבל צריך גם כפית ומולג. מדוע לא היו אלה בארנקה?" שאלה את הנאשמת.

הדיון הסתיים בשיחוררה של שרי שנה ברזילי בערבות. היא אמרה כי אחיה, המתגורר בבאר-שבע, יבוא לע"רוב עבודה, והסבירה שאין לה כסף מכיוון שהפסיקה לעבוד בזנות, והיא חיה אך ורק מכספי הביטוח הלאומי.

סמים

שיחות פרטיות

ני פולופ נעצר
בחדר לעבירות
סמים.

אילנה אלון

גי פולופ, מי שהיה בעליו של מיפעל בנדר-טור ובעלה של הרוגמנית חווה לוי, בא לביקור בישראל בסוף השבוע שעבר. הוא נעצר על-ידי המשטרה בחדר לעבירות סמים.

פולופ, שהודה בעבר בכתבה בה-עולם הזה שהוא מכור לסמים קשים, עזב מאז את הארץ וניסה שיטות שונות לגמילה ולשיקום. הוא היה במתנתו גמילה באוסטרליה וקנדה, וטוען כי כיום הוא נקי לחלוטין מסמים.

לקראת פסח השנה חזר פולופ לביקור בארץ, אחרי שגר כמה שנים בחו"ל. כשהיה שם התפוצצה פרשת-הקוקאין האחרונה. למשטרה הגיעו שמועות כי פולופ קשור בהסקפת סם לתעשיין דויד מושביץ ואשתו פרהי. על כן, כאשר חזר השבוע לארץ נעצר פולופ ושחרר רק אחרי שפקיד את דרכו במישטרה.

לידי סניגורו של אבי כהן, עורך-הדין דויד יפתח, הגיעה באחרונה ידי-עה כי כאשר נחקרה פרהי מושביץ בי-מישטרה, אמרו לה החוקרים שיש ביי-דיהם הקלטות של שיחות שלה עם פולופ, והדבר גרם לה להודות כי קנתה קוקאין מאבי כהן. יפתח פנה לפרקליט מחוז תל-אביב, בבקשה לגלות לו את כל החומר הנוגע לכך, כדי שישמש לו בבניית קריאה-הגנה לאבי כהן. כהן נעצר על-ידי בית-המישפט עד תום ההליכי-כיס, ועירערו עומד להישמע לפני בית-המישפט העליון בעוד ימים אחד-דים.

לא

עם אשתו אלוזבת, אס"ם אח מלוא שש השנים!

אתפטר!

זאת אומרת! אנחנו הצבענו! הבענו את דעתנו בדרך דמוקרטית, וכעת לא מתחשבים בה?"

מבין השורות הבנתי אז שאם יפחת מעט הלחץ עליו, אולי בכל זאת יפתיע ויתפטר. הוא אמר אז: "אני מתכוון לסיים את כהונתי. לא, אינני מוכן להינבא על-כך".

ביום השני בלילה, אחרי שחל שיפור במצבו של ולדהיים בעיקר

בזאת השורה הבנתי אז שאם יפחת מעט הלחץ עליו, אולי בכל זאת יפתיע ויתפטר. הוא אמר אז: "אני מתכוון לסיים את כהונתי. לא, אינני מוכן להינבא על-כך".

ביום השני בלילה, אחרי שחל שיפור במצבו של ולדהיים בעיקר

ולדהיים (חץ) כקצין בצבא הגרמני, מה, זאת אומרת! אנחנו הצבענו!